

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/189/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512208804
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512208804.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: XXXXXXXX, zastúpeného: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, proti žalovanému O. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. - K.E., C. Č.. XXX/XX, O. M., C. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, Sofijská 13, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach, Stará Baštova č. 2, adresa na doručovanie Budapeštianska č. 8, Košice o zaplatenie 331,94 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 18. apríla 2013 č.k. 18C/180/2012-44 takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom:

1) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 331,94 eura s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy vo výške 331,94 eura za obdobie odo dňa 28.5.2010 do zaplatenia a na účet právneho zástupcu žalobcu nahradiť mu trovy konania v sume 46,85 eura, z toho trovy právneho zastúpenia v sume 27,35 eura, všetko v pravidelných mesačných splátkach po 20 eur mesačne, počnúc mesiacom jún 2013, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok,

2) v právnom vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného vyslovil, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení uviedol, že žalobcom uplatnený peňažný nárok z neuhradenej faktúry za služby a poplatky vyúčtované jeho právnym predchodcom Slovak Telecom, a.s (ďalej len pôvodný veriteľ) v zmysle zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby pôvodným veriteľom, žalovaný na pojednávaní dňa 18.4.2013 v celom rozsahu uznal čo do dôvodu i výšky, súc si vedomý obsahu vyjadrenia vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane, ktoré mu bolo súdom riadne doručené. Vedľajší účastník totiž dňa 6.7.2012 oznámil, že vstupuje do konania na strane žalovaného a dňa 19.7.2012 uviedol, že žalobca dôkazné bremeno neuniesol, pretože z obsahu žaloby nie je možné určiť, či žalobcovi právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vôbec vzniklo, žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Súd vec právne posúdil podľa § 42 ods. 1 písm. a) a ods. 4 písm. b), § 43 ods. 5 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov, § 544 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení a vo veci rozhodol rozsudkom na základe uznania nároku podľa § 153a ods. 1, § 114 ods. 5 a § 153b ods. 1 O.s.p.. Výrok o určení, že priznané plnenie môže žalovaný vykonať v splátkach odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 160 ods. 1 O.s.p.. Výrok o trovách konania dôvodil použitím ustanovenia § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie vedľajší účastník z dôvodu, že pre vydanie rozsudku neboli splnené podmienky, ako aj že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 202 ods. 1 O.s.p.). Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť, žalobu v celom rozsahu zamietnuť a uložiť žalobcovi povinnosť nahradiť mu trovy konania. Predovšetkým uviedol, že okolnosti posudzovanej veci neumožňujú uzavretie súdneho zmieru a ani uznanie nároku, ktorý vychádza z neprijateľnej podmienky a prieči sa kogentným normám na ochranu spotrebiteľa (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol potvrdiť v celom rozsahu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa. Trovy odvolacieho konania nežiadal priznať.

Žalovaný, ani napriek opakovanej výzve, súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka neudelil a ostal nečinný.

Odvolací súd skôr než pristúpil k vecnému prejednaniu odvolania vedľajšieho účastníka, zaoberal sa otázkou prípustnosti tohto odvolania a dospel k záveru, že toto odvolanie je potrebné odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p., lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa rozhodol vo veci rozsudkom pre uznanie podľa ust. § 153a O.s.p., keďže žalovaný počas konania uznal pred súdom žalobcom uplatnený peňažný nárok potom, ako bol oboznámený s vyjadrením vedľajšieho účastníka, ktoré mu bolo riadne doručené. Peňažné plnenie žiadal povoliť splácať v mesačných splátkach v sume 20 eur.

Podľa ust. § 153a ods. 1 O.s.p. ak počas konania žalovaný uzná pred súdom nárok uplatnený žalobou alebo jeho základ, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu (§ 93 ods. 3 veta prvá O.s.p.). V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po zvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Z citovaných ustanovení je zrejmé, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je možné napadnúť odvolaním len pokiaľ to zákon nevyklučuje. Právo podať odvolanie má pritom účastník konania a v zásade i vedľajší účastník, ako osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa však zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporných strán). Táto motivácia je pritom daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla

vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva), alebo je v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Z obsahu preskúmvanej veci vyplýva, že vedľajší účastník na strane žalovaného, je právnickou osobou v právnej forme občianskeho združenia založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, ktorého legitímácia na vstup do konania sa podporu pasívne legitimovaného účastníka sa neodvodzuje od právneho záujmu na úspechu účastníka, na strane ktorého vystupuje (§ 93 ods. 1 O.s.p.), ale vzhľadom na jeho charakter a poslanie priamo zo zákona (§ 93 ods. 2 O.s.p.).

V posudzovanej veci z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi žalovaným a vedľajším účastníkom, na strane ktorého vedľajší účastník vstúpil do konania, preto v tomto prípade vedľajší účastník môže podať odvolanie len opierajúc sa o ustanovenie § 93 os. 4 O.s.p.. Rozhodovacia prax súdov pritom zastáva názor, že legitímácia vedľajšieho účastníka na odvolanie je vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať tento opravný prostriedok, alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka nevyjadril nesúhlas. Ak podá odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len vedľajší účastník, musí sa súd vždy zaoberať tým, či a aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník podporovaný vedľajším účastníkom. Ak sa účastník odvolania nevzdal, je súd v prípade, že odvolanie podal len vedľajší účastník, povinný vyzvať ním podporovaného účastníka na vyjadrenie, či dáva k tomuto odvolaniu súhlas. Ak účastník odmietne takýto súhlas vedľajšiemu účastníkovi udeliť, je odvolanie vedľajšieho účastníka neúčinné, čo má za následok, že odvolací súd odmietne jeho odvolanie ako podané osobou, ktorá na odvolanie nie je oprávnená (názor vyslovený v uzneseniach Najvyššieho súdu z 30. apríla 2009 sp. zn. 1Cdo 59/2009 a z 5. februára 2013 sp. zn. 3Cdo 188/2012).

Podľa ust. § 202 ods. 1 O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti rozsudku vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku a proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z tohto ustanovenia plynie, že hoci zákon uvádza všeobecné pravidlo, že odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre uznanie (§153a O.s.p.), pripúšťa proti tomuto rozsudku odvolanie z dôvodu, že neboli splnené podmienky osobitne zakotvené pre vydanie týchto druhov rozsudkov v § 153a a jednak procesné podmienky (podmienky konania), platné pre každé súdne konanie, za ktorých splnenia môže súd konať vo veci (§ 103). Druhým dôvodom na podanie odvolania proti týmto rozsudkom je, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pod nesprávnym právnym posúdením treba pritom rozumieť pochybenie súdu spočívajúce v tom, že na zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú právnu normu, alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo použil síce správnu právnu normu, ale jej obsah interpretoval nesprávne, alebo právnu normu síce interpretoval správne, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu o merite veci, bolo rozhodnuté rozsudkom pre uznanie. Samotné uznanie nároku je úkonom procesným a žalovaný ho učinil ako účastník konania do zápisnice pri súdnom pojednávaní. Ak žalovaný uzná celý uplatnený nárok v zmysle žalobného petitu (tak ako je tomu v posudzovanej veci) rozhodne súd bez ďalšieho podľa tohto uznania, a to rozsudkom pre uznanie bez toho, aby to musel žalobca navrhnúť. Rovnako stanovisko vedľajšieho účastníka nemá na postup súdu podľa § 153a O.s.p. význam, pretože súd môže rozhodnúť podľa uznania žalovaného i v prípade nesúhlasu vedľajšieho účastníka s takým uznaním. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci vo veci C-243/08 Pannon GSM Zrt./Erzsébet Sustikné Győrfi, bod 2 výroku).

V posudzovanej veci vedľajší účastník, majúci rovnaké práva a povinnosti ako žalovaný, nemá oprávnenie podať odvolanie proti rozsudku pre uznanie, pretože v zmysle vyššie uvedeného nemôže mať viac práv a povinností ako účastník na strane ktorého vystupuje v situácii, ak žalovaný neudelil výslovný súhlas s jeho odvolaním (§ 93 ods. 4 tretia veta O.s.p.).

Za takýchto okolností odvolací súd dospel k záveru, že boli splnené podmienky na odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p., pretože odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Výrok o náhrade trov odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a contrario. Vedľajší účastník nemal úspech v odvolacom konaní a tak mu náhrada trov nepatrí. Žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.